

Brev till Selma Lagerlöf från Sophie Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 72

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Allden August tycks vara baten, åtminstone
lata de inte underrätta honom, i men han är så
oförsiktig att han aldrig vet, hur det stabs
skola. J är naturligtvis mest bekymrad för
erandern, att den är tillförlitligt om han var
i stället och vändas ut. angest skolan behöfs
vara var. Den är verkliga af sådana underbara
hjälps och tröst för Vise, som hade begyrt
taga sig, var en till skänksen den. Thoms
och hennes varms slaktigen en bra och värdig
Andersson och en mycket fiherrinnans Mangel
han varit till. Vi över hos Vise tillsammans
i pingars, att var riktigt tillförlitligt, de har
var i lycklig med sin gäst, servering och
servis om af det pinnatipraste & lag mycket
skott kan Vise komma bupkan ha det i
nt. gett hem. De vill att J skola gå med den
frågan i synen, men om de ge ett godkänd,
vagnar till J inte anstämning till sin
Taremt om J i sin offer hos de stabs
Ellen Sverdelin, som ringt upp ut byrdit

... att bli. Ty det är ju ett stort och viktigt
och viktigt ämne. Jag vill dock säga att jag
vill bli, som jag har sagt för öfrigt, utnämnd
till lärare. Detta är ju ett stort och viktigt
min plan gällande och jag vill verkligen tycka om
kunna gilla det. Men var förmodligen år 1766
mig, hade det utvidgats utöver det som, så att
och utsträckt på allt så att det med operations-
bud och instrument skinnade sig och blånade
och af rika konstverk. Gud för oss och bevara
oss väl.

På en en gäst hos Dahlerus till välskydd, kom
med att han var lärare, en 43 års gammal
ful som stift och mycket pretension men ej
utan mod och oerfarenhet. På den
kunna och min utövning stängs gick ut
spes. Ullensky - jag hade ingen aning om att
han var så hatad och - förtärad. Du kan inte
tänka dig tillräckligt vad de emellan oss komna
mistanst minskhet - därtill, hjärtlös
/snå, jag gick in till hjärtshuset, visade oss
bråkaren om sin arbetsduglighet, jag
förklarade att han till det stora felet att han
kastat sin på oss arbetande kvinnor, de där
om de båda andra mest höra på lyckans
sin vedlighet, hvilken de måste göra igenom

